

«Som germans»

► Aquesta és veritablement una foto inèdita en sentit estricte. En la història de l'Església mai no s'havia vist una imatge de dos Papes, tots dos vestits de blanc, saludant-se i resant a la capella del palau pontifici de Castelgandolfo. Benet XVI oferí al Papa Francesc

un reclinatori especial reservat al Papa, però el nou Sant Pare va voler pregar amb el seu antecessor en un banc de la capella, tot dient-li: «Som germans.» (Foto: L'Osservatore Romano / AP).

GLOSSA

Em sento satisfet de ser catòlic

Dies després de l'elecció del papa Francesc, un jove manifestà en la reunió del grup d'universitaris cristians del qual forma part: «Els pares sempre m'han acompanyat pel camí de la fe; d'ells vaig aprendre a estimar Jesús; ells m'ensenyaren el pater noster; de la seva mà vaig anar a la catequesi; han estat al meu costat en el moment de la primera comunió i de la confirmació... És cert que en la meua vida he passat per moments en els quals he experimentat dubtes, moltes vegades provocats pel que veia i escoltava al meu entorn, o en què m'he sentit allunyat dels ensenyaments de Jesús per la meua actuació poc coherent. També he qüestionat les meves activitats, derivades del desig de servir i estimar, de manifestar la fe en les obres. He afrontat crítiques sense fonament i d'altres de fonamentades, somriures compassius per ser creient...»

«Em sento content, des de fa temps, de ser fill de Déu, germà de Jesús, compromès amb el Regne. Fa, però, unes setmanes que, a més, em sento satisfet de ser catòlic. Tot començà amb la renúncia del sant Pare Benet: quin gest d'humilitat i senzillesa personal, model per a tots els cristians i per a tots els qui tenen responsabilitats! I ara l'elecció del papa Francesc, que anava en autobús o en metro i que, en

la seva primera intervenció, ens va convidar a pregar, a pregar per ell, i que dies després ens ha dit: «Ah, com m'agradaria una Església pobre i per als pobres...». És per tot això que fa unes setmanes que, a més de viure la joia de seguir Jesús, em sento satisfet de ser catòlic, amb una satisfacció que em compromet.»

Al gest del sant Pare emèrit Benet XVI, s'afegiren uns dies després les paraules i els fets del nou bisbe de Roma i pastor de l'Església universal, el papa Francesc, que vol estar a proa dels pobres, dels necessitats, i que convida al testimoni i al compromís. Quantes famílies devien dir: «Fem un moment de silenci, car el papa Francesc ens demana que preguem per ell». Quantes persones van rebre, emocionades, la benedicció del Sant Pare i van fer el senyal de la creu allà on eren: a casa, davant el televisor, en el cotxe escoltant la ràdio... «Simó, fill de Joan, m'estimes? Ell li respon: Sí, Senyor, tu saps que t'estimo, Jesús li diu: Pastura les meves ovelles» (Jn 21,16). Els dos sants pares han obert un horitzó d'esperança a l'Església perquè esdevingui més universal i testimoni veritable de l'amor de Déu a la humanitat. Així ho ha copsat el jove universitari i moltes altres persones.

Enric Puig Jofra, SJ

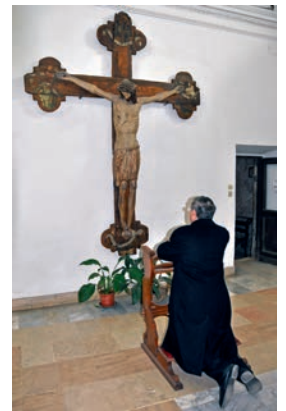
PARAULA I VIDA

Invitació al pelegrinatge diocesà a Roma

Visitarem el Papa Francesc

Del 18 al 20 del proper mes de maig celebrarem el pelegrinatge de l'arxidiòcesi de Barcelona a Roma amb motiu de l'Any de la Fe. Tindrem, també, el goig d'estar amb el Papa Francesc en la missa de Pentecosta. Us convido a participar-hi. Tenim el desig d'anar, en nom de tota l'arxidiòcesi, a resar el Credo a la basílica de Sant Pere, sobre el sepulcre de l'apòstol escollit per Jesucrist per confirmar en la fe els seus germans.

Benet XVI en la seva carta *La porta de la fe* ens va dir que aquest any tindrem l'oportunitat de confessar la fe en el Senyor ressuscitat per tal que cadascú senti amb força l'exigència de conèixer i transmetre millor a les generacions futures la fe de sempre. També el Sant Pare Francesc, en l'homília de la missa amb els cardenals el dia 14 de març, parlava sobre la importància de fer camí, d'edificar l'Església amb pedres vives sobre la pedra angular que és el Senyor i

El Sr. Cardenal de Barcelona pregant davant la creu en la qual resava sovint Sant Felip Neri

► aquesta imatge parla

El Cardenal a la basílica de Sant Sebastià de les Catacumbes de la qual és titular

► aquesta imatge parla

de confessar Jesucrist ressuscitat. Aquest pelegrinatge serà també una ocasió per reafirmar els vincles amb el Sant Pare Francesc. Seran tres dies de peregrinació, de fraternitat, d'amistat, de pregària. I també d'enriquiment cultural visitant llocs emblemàtics de la nostra identitat cristiana i de la nostra cultura llatina. Seran tres dies ben intensos durant els quals visitarem les quatre basíliques majors de la ciutat —Sant Pere, Santa Maria la Major, Sant Joan del Laterà i Sant Pau Extramurs— i la basílica de Sant Sebastià a les catacumbes. Aquesta basílica i les catacumbes que hi ha sota tenen per a mi un sentit especial, perquè fou l'església que Benet XVI em va voler assignar al incloure'm en el Col·legi dels cardenals.

Aquesta basílica, situada a la històrica Via Appia, d'entrada a Roma, es creu que durant un temps acollí els sepulcres de sant Pere i sant Pau i els cristians dels primers segles allí els veneraven. Per aquesta raó, fins al segle XII fou coneguda com la Basílica dels Apòstols sant Pere i sant Pau. I és també una de les set basíliques de Roma que es visiten durant la celebració dels Anys Sants.

Us repeteixo la meua invitació a participar en aquesta peregrinació. Serà una bona oportunitat per expressar la comunió de la nostra Església de Barcelona amb el nou bisbe de Roma i successor de Sant Pere i també per viure més intensament la joia de la nostra fe, de l'esperança i de la caritat.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

► GEMMA BAS

Jo Crec

Jo Crec és un documental en 3D —produït per Global 3D Solutions— que tracta sobre el Credo i les raons que fonamenten la fe de les persones. El seu objectiu «és absolutament evangelitzador: Jo Crec mostra la bellesa de la fe i convida l'espectador a la trobada personal amb Jesucrist», afirma Gemma Bas, responsable de fotografia del film, dividit en tres capítols de 20 minuts (www.jocrec.net).

Per què us plantegeu el Jo Crec? Jo Crec neix el gener de 2012, en ple anunci del Sant Pare de l'Any de la Fe, en què demana als cristians donar a conèixer el nostre Credo i la bellesa de la nostra fe. Havíem muntat una productora 3D i la combinació era providencial: la millor tecnologia per al millor missatge! El 3D capta molt més l'atenció de l'espectador, es reté millor en la memòria i provoca un impacte emocional molt superior a les imatges de sempre.

Com està presentat?

El Credo és la columna argumental. Són tres capítols: «Creure en Déu Pare», «Creure en Jesucrist» i «Creure en l'Esperit Sant». Està pensat per interpel·lar sobre els grans temes: el sentit de la vida, el de la llibertat, el de l'amor i el patiment, el del mal i el de la mort, i a trobar també «les respostes en la bellesa de la fe en Jesucrist i en el testimoni dels qui creuen en ell».

Aquest format pot ajudar a descobrir la fe?

Som a l'era digital i el contingut audiovisual és l'eina que més arriba i més s'utilitza en comunicació. La lectura i l'afany de recerca han perdut terreny. Per això la millor manera de comunicar avui és un element audiovisual que puguis mirar des del sofà de casa o al teu PC; i sobretot amb un missatge explícit, parlant clar, que és el que hem intentat fer.

Òscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Hi ha comunicació entre Déu i l'home

Els Salmos ofereixen camins religiosos que ens porten a Déu i ens donen pau i certesa moral, però no pas demostracions de tipus intel·lectual capaces de portar la ment fins a l'evidència positiva. El raonament tampoc és capaç de portar la ment cap a una evidència negativa. L'agnòstic necessita una conclusió lògica del tipus: «Un Déu bo no és compatible amb tant de mal com hi ha al món». En el cas de l'actitud creient, és la mateixa mirada sobre el món la que transcendeix la naturalesa i la persona humana, fins arribar al Creador.

Com enfoquen els Salmos els camins vers Déu? Com un amor mutu, com una recerca que acaba en la trobada confiada i en la comunió. Exemples: «Déu ens dona prova d'un amor fidel» (Sl 56); «l'amor que em teniu val més que la vida», «la meua ànima s'ha enamorat de Vós; em sosté la vostra mà» (Sl 62), etc. En definitiva, la prova de Déu és la comunicació constant de la seva bondat: «Que el Senyor confirmi cada dia l'amor que em té» (Sl 41,8).

I què en resta, de les proves metafísiques? Què hi ha en la realitat que ens pugui portar a l'ésser necessari i perfectíssim? Senzillament, els éssers contingents. El miracle de la seva existència, que hi són perquè el miracle de l'existència els ve donat, no els hi és pas essencial, intrínsec. «Si Déu no hi fos, res no hi fóra», deia Ramon Llull.

Dr. Josep M. Rovira Belloso
(Déu fa créixer les persones.

Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

HECHOS DE VIDA

«Ir contra la Iglesia... es ir contra la alegría»

Georges Bernanos, novelista catòlic francès autor de *Diálogo de carmelitas* y *Diario de un cura rural*, afirmó contra quienes atacaban a la Iglesia:

—«La Iglesia dispone de la alegría, de un depósito de alegría para devolvérsela a quienes viven el dolor». Y añadía:

—«Lo que ustedes han dicho y hecho contra la Iglesia... lo han dicho y hecho en contra de la alegría del mundo.»

Paul Claudel, después de su vuelta al catolicismo, dijo:

—«Me convertí porque comprobé que las personas que creían, que tenían fe, eran más alegres y felices.»

Marsol afirmaba: «La alegría habitual, aun en medio de los dolores y enfermedades, es la característica de los santos.»

—«La alegría es un asunto moral: no es el bienestar el que la proporciona, sino el alma la que la produce», enseñaba Mons. d'Ultz.

San Ignacio de Loyola manifestaba: «Me gusta ver reír a la gente. Un cristiano no tiene ningún motivo para estar triste y tiene muchos para ser y estar alegre.»

El P. Charles enseñaba: «La mejor manera de procurarse alegría —para uno mismo— es dársela —primero— a los demás.»

J. M. Alimbau

LA FAMÍLIA, AVUI

El diàleg

No podem viure sols. Les nostres facultats ens porten a comunicar-nos amb l'entorn, a posseir-lo. En el llibre del *Gènesi* Déu dona resposta a la sol·ledat de l'home: la comunió amb la dona en reciprocitat.

Dialogar no és fàcil: demana capacitat d'escoltar, de voler entendre les raons de l'altre, acollint-lo i entenent-lo. Fàcilment es confon discutir amb dialogar. La discussió intenta imposar, guanyar, sotmetre l'altre, és conseqüència de la confrontació, de la irreductibilitat del propi pensament enfront de l'altre, sense recerca de la veritat. És fruit de postures preses.

El diàleg matrimonial no és fàcil, perquè tots som persones complicades i amb el temps podem canviar. No és difícil escoltar: «Aquest (a) me l'han canviat», «jo no em vaig casar amb aquesta persona». No cal que s'interposin entre els esposos grans esdeveniments, petits comportaments de la vida de cada dia poden provocar el distanciament. Les hores d'alegre diàleg prematrimonial amb el temps es poden transformar en silencis assassins.

Els diàleg és mitjà de convivència, de confiança conjugal, necessari per al creixement de l'amor, el principal lloc de trobada conjugal. Cal vetllar per a mantenir-lo viu, provocar-lo, estar disposat a evitar la discussió que crea barres insuperables. Cal vetllar per aquell amor que «no passa mai». Només en la mesura que les persones es valorin més que les opinions, que descobreixin que la veritat ningú la posseeix en exclusivitat, sinó que tots la servim i la busquem, serà possible el diàleg, sense prejudicis, de trobada enriquidora conjugal i familiar.

Dr. Manuel Claret

Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

8. Dilluns [(litúrgia hores: 2a setm.): □ Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. Dimarts [□ Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. Dimecres [□ Ac 5,17-26 / Sl 33,2-3.4-5.6-7.8-9 / Jn 3,16-21]. Sant Ezequiel, profeta (segle vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.

11. Dijous [■ Ac 5,27-33 / Sl 33,2 i 9.17-18.19-20 / Jn 3,31-36]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079). Sant Isaac, monjo.

12. Divendres [□ Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. Dissabte [□ Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, màrtir (586); sant Martí I, papa (649-656) i màrtir; santa Agatònica, màrtir.

14. ✠ Diumenge vinent, Ill de Pasqua [□ Ac 5,27b-32.40b-41 / Sl 29 / Ap 5,11-14 / Jn 21,1-19 (o més breu: 21,1-14)]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 5,12-16)

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor.

Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.
Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Jo Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrera meu un gran crit, com un toc de corn, que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats». Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins als peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or.

En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer. Sóc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 5,12-16)

Los apóstoles hacían muchos signos y prodigios en medio del pueblo. Los fieles se reunían de común acuerdo en el pórtico de Salomón; los demás no se atrevían a juntarseles, aunque la gente se hacía lenguas de ellos; más aún, crecía el número de los creyentes, hombres y mujeres, que se adherían al Señor.

La gente sacaba los enfermos a la calle, y los ponía en catres y camillas, para que, al pasar Pedro, su sombra, por lo menos, cayera sobre alguno. Mucha gente de los alrededores acudía a Jerusalén, llevando a enfermos y poseídos de espíritu inmundo, y todos se curaban.

El dubte de Sant Tomàs.
Pintura procedent de Lladó (Girona), MNAC (Barcelona)

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aaron: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Señor, danos la salvación; / Señor, danos prosperidad. / Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor; / el Señor es Dios, él nos ilumina. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,9-11a.12-13.17-19)

Yo, Juan, vuestro hermano y compañero en la tribulación, en el reino y en la constancia en Jesús, estaba desterrado en la isla de Patmos, por haber predicado la palabra de Dios, y haber dado testimonio de Jesús.

Un domingo caí en éxtasis y oí a mis espaldas una voz potente que decía: «Lo que veas escríbelo en un libro, y envíaselo a las siete Iglesias de Asia.» Me volví a ver quién me hablaba, y, al volverme, vi siete candelabros de oro, y en medio de ellos una figura humana, vestida de larga túnica, con un cinturón de oro a la altura del pecho. Al verlo, caí a sus pies como muerto.

Él puso la mano derecha sobre mí y dijo: «No temas: Yo soy el primero y el último, yo soy el que vive. Estaba muerto y, ya ves, vivo por los siglos de los siglos, y tengo las llaves de la muerte y del abismo. Escribe, pues, lo que veas: lo que está sucediendo y lo que ha de suceder más tarde.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.» Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Vuit dies més tard, Jesús entrà

En el text evangèlic d'avui hi conflueixen diversos elements que l'evangelista vol que tinguem presents. En primer lloc, el desig reiterat de pau per part del Ressuscitat cap als seus deixebles.

Més enllà de la salutació ordinària dels jueus —*Xalom, Pau!*— el Ressuscitat és aquell que omple de pau el cor dels seus deixebles, com ja els havia promès en el discurs de comiat, abans de la passió (cf. *Jn 14,27*). Enmig de la prova i de la persecució, els deixebles de Jesús hi traiem confiança i serenor, gràcies a la presència confortant del Senyor, que ens ha avançat en la prova i en la glòria.

Després, el Ressuscitat els mostra les marques de la passió, per tal de confirmar la seva identitat. El mateix Tomàs demana aquesta prova per creure que sigui Jesús mateix el qui han vist els seus companys. Hi ha una continuïtat personal entre Jesús crucificat i Jesús ressuscitat, tot i que la seva existència sigui ara totalment nova: d'una existència humana i contingent, es presenta ara amb una existència divina i plena. Aquesta novetat d'existència provoca l'alegria dels deixebles; alegria que havia estat ja anunciada per Jesús (cf. *Jn 16,22*) i que contrasta amb la tristesa anterior, provocada per la passió i la mort del Mestre. En tercer lloc, els deixebles reben una missió de part del Ressuscitat. Si Jesús és l'enviat del Pare (*l'apòstolos del Pare, en grec*), ara els dei-

xebles seran els enviats, els apòstols, de Jesucrist; i actuaran i ensenyaran en nom seu. Després Jesús alena sobre ells i els fa el do de l'Esperit Sant. El mateix Esperit que mou Jesús des del ventre virginal de Maria i que ve sobre ell en el Baptisme, el transmet i deixa en herència als deixebles per perdonar els pecats en el nom de Déu, ja que només Déu pot perdonar-los (cf. *Mc 2,7*).

La fe de Tomàs neix de l'experiència del Ressuscitat, la nostra fe neix del testimoniatge d'aquells que van ser testimonis oculars de la Resurrecció i que van esdevenir ministres de la paraula (cf. *Lc 1,2*). Feliços nosaltres que hi hem cregut i, havent cregut, tenim vida en el nom de Jesús, el Messies, el Fill de Déu.

Jordi Latorre, SDB

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Acte acadèmic a la FTC. Presentació del Seminari de l'Orient Mitjà (SOC), amb Sebastià Janeras, Ernest Marcos i Armand Puig. Dia 15 d'abril (19 h), (c/ Diputació, 231).

Vetlla al Monestir de Montserrat. Organitzada pel SIJ, div. 26/4 amb la possibilitat de quedar-s'hi fins dissabte. Inf. i inscripció a: www.jovesij.com/inscripcio_montserrat_2013.php (abans del 10/4).

Adoració nocturna a la Sagrada Família. Dijous 11/4, a la cripta, de 20.15 h (missa) fins a les 23 h. Hi haurà confessors. Inscripció toms: telèfon 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com.

«Per un ordre mundial més just». Unes finances orientades al bé comú, seminari organitzat per Justícia i Pau i Cristianisme i Justícia, dies 19 i 20 d'abril (c/ Roger de Llúria 13). Inscripcions: www.cristianismeijusticia.net, t. 933 172 338.

Renovació Carismàtica Catòlica. Grup Koinonía. Dia 9 d'abril, Seminari per rebre l'efusió de l'Esperit Sant, al Santuari de Nta. Sra. del «Perpetuo Socorro» (Redemptoristes, c/ Balmes 100). Els dimarts del 9/4 al 21/5 (19.30 a 20.45 h). Tels. 934 541 018 - 932 154 902.

DIETARI DEL NOU PAPA FRANCESC

El nom de Francesc: tot un programa eclesial

El papa Francesc, parlant als periodistes, ha donat una clau per entendre l'elecció del nom de Francesc d'Assís. En efecte, el cardenal que tenia al costat durant el conclave, el franciscà C. Humes, arquebisbe emèrit de Saõ Paulo, quan Bergoglio fou elegit Papa l'abraçà i li digué: «No t'oblidis dels pobres». Unes paraules que li van entrar al cor i el van fer pensar en Francesc d'Assís, així com en el seu testimoni envers la pau i la custòdia de la creació.

Però, com és que aquest nom no havia estat mai pres abans per un Papa? Segurament, durant segles aquest sant recordava massa el *pau-perisme* per a una institució com l'Església, que no podia despullar-se de la mateixa forma que ho va fer el *poverello d'Assís*. Per això, la represa pel papa actual del nom de Francesc és plena de significació i comporta l'opció per una renovació espiritual profunda de l'Església a través d'una adhesió plena a l'Evangelí.

En aquest sentit, qui no recorda la preciosa pintura del Giotto a Assís, on sant Francesc es carrega sobre les espatlles l'Església? I alhora, el nom de Francesc envia un senyal al món perquè la pobresa testimoniada pel sant d'Assís torni a l'atenció de l'Església, després dels problemes i fins i tot escàndols viscuts en els darrers temps. Per això, la tria d'aquest nom per part del nou papa és tot un programa eclesial!

Dr. Salvador Pié

ANY DE LA FE

EXERCICIS I RECESSOS

Recés de Pasqua. «Joia de Déu, joia de l'home», amb Marcel Capellades, dissabte 13 d'abril (10 a 17 h), al monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglè, 55).

BREUS

» aquesta imatge parla

Ordenació de dos diaques a la Sagrada Família. Amb motiu de la celebració del Dia del Seminari, el 17 de març, el cardenal Martínez Sistach ordenà com a diaques dos alumnes del nostre Seminari: Mn. Eduard Puig Casas i Mn. Josep Teixidó Cuenca. A l'homília, el cardenal va dir: «Tenim un motiu molt important per donar gràcies a Déu; li volem agrair que ens hagi donat un nou bisbe de Roma i successor de sant Pere. Quina joia vaig tenir de participar en el conclave; hi vaig entrar portant-vos a tots vosaltres al cor i comptant amb les vostres pregàries.»

Missa per la vida
 Presidida pel Sr. Cardenal Arquebisbe Dr. Lluís Martínez Sistach
BASILICA DE LA SAGRADA FAMILIA
 DIUMENGE 14 D'ABRIL DE 2013
 A LES 17 H
 Inscripció gratuïta a través de la Secretaria de Pastoral Familiar

Missa per la vida a la Sagrada Família

Diumenge 14 d'abril (17 h), a la Basílica de la Sagrada Família, presidida pel Sr. Cardenal arquebisbe, Dr. Lluís Martínez Sistach.

Les invitacions gratuïtes es podran recollir del dilluns 8 d'abril, al divendres 12, en l'horari de 10 a 14 h i de 16 a 20 h, fins a exhaurir-les, ja que l'aforament és limitat.

Per a més informació: Delegació Diocesana de Pastoral Familiar, t. 934 538 659, c/e: secretaria@pastoralfamiliar-bcn.cat.

PALABRA Y VIDA

Invitación a la peregrinación diocesana a Roma

Visitaremos al Papa Francisco

Del 18 al 20 del próximo mes de mayo celebraremos la peregrinación de la archidiócesis de Barcelona a Roma con motivo del Año de la Fe. También tendremos el gozo de estar con el Papa Francisco en la misa de Pentecostés. Os invito a participar en ella. Tenemos el deseo de ir, en nombre de toda la archidiócesis, a rezar el Credo en la basílica de San Pedro, sobre el sepulcro del apóstol escogido por Jesucristo para confirmar en la fe a sus hermanos.

Benedicto XVI en su carta *La puerta de la fe* nos dijo que este año tendremos la oportunidad de confesar la fe en el Señor resucitado para que cada uno de nosotros sienta con fuerza la exigencia de conocer y de transmitir mejor a las generaciones futuras la fe de siempre. También el Santo Padre Francisco, en la homilía de la misa con los cardenales el día 14 de marzo, hablaba sobre la importancia de ha-

cer camino, de edificar la Iglesia con piedras vivas sobre la piedra angular que es el Señor y de confesar a Jesucristo resucitado.

Esta peregrinación será también una ocasión para reafirmar los vínculos con el Santo Padre Francisco. Serán tres días de peregrinación, de fraternidad, de amistad, de oración. Y también de enriquecimiento cultural visitando lugares emblemáticos de nuestra identidad cristiana y de nuestra cultura latina. Serán tres días muy intensos durante los cuales visitaremos las cuatro basílicas mayores de la ciudad —San Pedro, Santa María la Mayor, San Juan de Letrán y San Pablo Extramuros— y la basílica de San Sebastián de las Catacumbas. Esta basílica y las catacumbas que hay en su subsuelo tienen para mí un sentido especial, porque fue la iglesia que Benedicto XVI me asignó al incluirme en el Colegio de los Cardenales.

Esta basílica, situada en la histórica Via Appia, de entrada a Roma, se cree que durante un tiempo acogió los sepulcros de san Pedro y san Pablo y que los cristianos de los primeros siglos los veneraron en este lugar. Por esta razón, hasta el siglo XII fue conocida como la basílica de los Apóstoles san Pedro y san Pablo. Y es también una de las siete basílicas de Roma que se visitan durante la celebración de los Años Santos.

Os repito mi invitación a participar en esta peregrinación. Será una buena oportunidad para expresar la comunión de nuestra Iglesia de Barcelona con el nuevo obispo de Roma y sucesor de san Pedro, y también para vivir más intensamente la alegría de nuestra fe, de la esperanza y de la caridad.

† Lluís Martínez Sistach
 Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia